

virksomheden ikke ønsker at udføre gasinstallationsarbejder. Det er erfaringen, at der ikke foreligger sikkerhedsmæssige problemer ved dette. Den foreslåede affattelse af § 7 har derfor en ændret opbygning i forhold til den gældende bestemmelse, idet muligheden for at opnå en vand- og sanitetsmesterautorisation ikke fremstår som en dispensationsmulighed, men som en egentlig autorisation. Uddannelseskravene vil fortsat være de samme som dem, der kræves i forbindelse med en »fuld« autorisation som vvs-installatør.

Muligheden for at opnå en vand- og sanitetsmesterautorisation for en begrænset periode i tilfælde af, at virksomhedens teknisk ansvarlige person ikke har bestået i gasfagene, indtil den pågældende får mulighed for at afslutte prøven, vil fortsat være til stede, i og med at Sikkerhedsstyrelsen – som hidtil – kan dispensere fra uddannelseskravet.

Forslaget medfører ikke i praksis ændringer i retstilstanden.

I den gældende § 7 stilles der krav om, at virksomheden skal have en teknisk ansvarlig person, suppleret med krav til denne teknisk ansvarlige person. I den foreslåede affattelse af § 7, stk. 1, nr. 1, foreslås det præciseret, at der sker en egentlig godkendelse af virksomhedens teknisk ansvarlige person. Kravene til den teknisk ansvarlige person anføres i den gældende bestemmelse som betingelser, der skal være opfyldt, for at virksomheden kan opnå autorisation. Dette foreslås ændret til et udtrykkeligt krav om, at den teknisk ansvarlige person skal være godkendt. Kravene til den teknisk ansvarlige person angives således i den foreslåede affattelse af stk. 2 som betingelser for, at den pågældende kan opnå godkendelse som teknisk ansvarlig person. Det drejer sig primært om de samme krav, som i dag stilles til den teknisk ansvarlige person i den gældende § 7, stk. 1, nr. 1.

Baggrunden for, at det er fundet nødvendigt at fremhæve den omstændighed, at der sker en godkendelse af den teknisk ansvarlige person, skal blandt andet ses i, at det som noget nyt foreslås at indføre bestemmelser om opkrævning af gebyr i forbindelse med autorisationer og godkendelser i medfør af loven, jf. nedenfor vedrørende den foreslåede affattelse af § 7, stk. 1, nr. 5 og § 7, stk. 8. For nærmere omtale af gebyrindførelsen henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2, Hovedpunkterne i lovforslaget. Det er i den forbindelse besluttet at foreslå, at også godkendelsen af den teknisk ansvarlige person skal udløse gebyropkrævning, hvilket nødvendiggør klarere regler om, hvornår en sådan godkendelse finder sted. Hertil kommer den omstændighed, at det er hensigtsmæssigt at øge fokus på, at den teknisk ansvarlige per-

son skal opfylde betingelserne i § 7, og at der skal ske anmeldelse til Sikkerhedsstyrelsen, når der ansættes en ny teknisk ansvarlig person. Denne anmeldelse af en ny teknisk ansvarlig person vil efter de foreslåede ændringer være en egentlig ansøgning om godkendelse. Det er forventningen, at indførelsen af bestemmelser om en formel godkendelse vil medvirke til, at forpligtelserne omkring oplysninger m.v. vedrørende den teknisk ansvarlige person fremstår klarere for virksomhederne.

Fremhævelsen af denne godkendelse som et selvstændigt led i autorisationsudstedelsen har også medført behov for at beskrive retsvirkninger i forbindelse med bortfald af godkendelsen osv., jf. bemærkningerne til nr. 6 og 7.

Den foreslåede affattelse medfører en tilnærmelse til systematikken i elinstallatørloven, hvor der sker en særskilt udstedelse af autorisation til den personligt autoriserede.

Den foreslåede affattelse af § 7, stk. 1, nr. 2, svarer til den gældende bestemmelse.

Den foreslåede affattelse af § 7, stk. 1, nr. 3, svarer til den gældende bestemmelse, dog med en tilføjelse om, at en virksomhed, der ansøger om autorisation ikke må være under likvidation. Det følger af den gældende bestemmelse, at virksomheden ikke må være under konkursbehandling. Ændringen foreslås for at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med den omstændighed, at det af den gældende lovs § 11 fremgår, at en autorisation falder bort hvis virksomheden kommer under konkursbehandling eller træder i likvidation. Som den gældende § 7, stk. 1, nr. 3, er formuleret, vil virksomheden have ret til autorisation hvis den opfylder de øvrige betingelser, uanset om den er under likvidation. En virksomhed, hvis autorisation er faldet bort grundet likvidation, vil således kunne ansøge om autorisation igen umiddelbart efter bortfaldet, og opnå autorisationen hvis virksomheden i øvrigt opfylder betingelserne. Dette svækker virkningen af bestemmelsen om bortfald. Den foreslåede ændring vil kunne bringe bestemmelserne om meddelelse af og om bortfald af autorisation og godkendelse i harmoni med hinanden.

Den foreslåede affattelse af § 7, stk. 1, nr. 4, medfører, at det hidtidige krav om, at virksomheden skal have et fast forretningssted her i landet ophæves. Det foreslås således, at der kun stilles krav om, at virksomheden har et fast forretningssted, men ikke hvor dette geografisk skal være placeret. Baggrunden for ændringen er, at bestemmelsen er anbefalet ændret i forbindelse med et analysearbejde vedrørende fjernelse af tekniske barrierer for et indre marked for tjene-